

এ-বৎসরের সেরা

চন্দ্রলোক

ভাদ্র সঞ্জিত-

চন্দ্রলোক যেতে খেঁজে—

যাদ যে রকেট করে—

চন্দ্রলোকের গান শুনতে—

আপবে চক্ বাজাবে—

হতন ছন্দন গানের শেঁড়া

ভাদ্র গাণ ঠাসা

শামের লিঙে কম করোড়ি—

মাত্র পাঁচ পঁয়সা॥

কাপড়ল ছাড়া রকেট বেদৰ

দারি না টাঁকের দেশ

বুদ্ধুর মহ ভাতৱ বইতে

দিলাম পানিক বেশ

— ১ —

প্রণেতা—বনাই মাটির (বৈকুঢ়া) ধীবরপাড়া

প্রকাশক—গোপাল নাই চক্ বাজার নন ১৩৭৬ সাল

ଶକ୍ତି

ମୋ ମାତ୍ରାନୀ
ମନେ ଥାତା ନମ୍ବର ବାଦିଲି ।
ତୁମି ଆଦି, ତୁମି ସିଦ୍ଧି ଗୋ
ତୁମି ଇଥି ପାଲିମୀ ।
ତୁମି ଭକ୍ତି, ତୁମି ପତ୍ର
ତୁମି ମୁକ୍ତି ଦାଇମୀ
ତୁମି ବିଜ୍ଞାନ ତୁମି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକୀ
ତୁମି କୃଷ୍ଣ ଦାଇମୀ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ମଧ୍ୟ ଆମି ଖୋ
ଏଥୋ ଯା ବିନାଶୀଳି ॥

— — —
(୧)

ଫୁଲତୋଳା

ମନି ଏ ଗନ୍ଧାରଳ
ଭାବ ପୂର୍ବାବ ଫୁଲ ଭୁଲେ ଆମିଗୋ ଦେ ॥
ମୁହି କରବୀ, କମକ ଚାପ୍ତା ଗୋ
ସତ ଆଜେ ଫୁଲମକଳ
ମାତ୍ରି ନିଯେ ଭକ୍ତି କରବ
ଯଦି ଥୁରେ ପ୍ରାଇଦେବୀ ଲାଲ କମଳ
କମଳ ବିନା ଚରଣ କମଳ ଗୋ
ମାଜାନେ ହେବେନେବେ ସବ
ହେବେ ହେବେ ଦିବ ଭୋ—

ବାଙ୍ଗାମତ ଶତବଳ ।

ଡି, ଏମ, ଏମ
ପୋକାର ପାଢା ବାଁକୁଠା ।

(২)

ডাক্ত পিঠে

তাজা বিহু ঘৰে।
বেলা আমবি পো জোগ ঘৰে।

এবধেকেড়া, খত আবাস খো

কভা শোনের পুষ্যারে।

আমনগোপের বাজু অমে

(দেখিন) লাইনাধিয়ে বাজুবে।

জেকোরেশন দেখবি ব্যাপন লো

শাতি যখন জলিবে।

যাহুক পানাটী কত শোণাই

খেথে লো চোখ জুড়বে।

(৩)

ডাক্ত রাসুর

গামুর দাগী ঘৰে

ও পতলু আমবি লো শকল ঘেবে।

গাবি দাবি পান কুনিখিলো

বসবি গো মজা করে।

গাবকনিদি মজা গাবি

(দেখ), কুনিখিলো কলমাথারে॥

"কিশোর খেকে হোবন" কলো লো

গানে কহ রসকলো

আগাম করবি উঁবৰে বাজ্যে রুক

(কল) "বিহু পোনাপোনারে

কলো কথা কইবি কুটোলো।

যেখ কলে আমাহি ঠ'কচে॥

জ্বানীটো গো জ্বানীটো

কুনিলো জ্বা করে॥

ହାନିମୁଣ୍ଡ

(୪) କଥା ବେଦୋ ମନେ ।

ଶୋଲେଜ ଦେଓଯା କାପଡ଼ ଦୁଃଖ ଭାଲ ଏନେ ॥

ଲେନ୍‌ମି ପଟିଭାର ବଜ ଦସକାରେ ଗୋ

ଗଲ୍‌ଲେ କେମନ ଆସ, ଟାମେ

ମେଟ୍ ମାବାରେ ଗନ୍ଧ ବିନେ

ହାସି ଫୁଟାଟି କେମନେ ॥

ଭାଇଦମେ ଜାଣି ମନେ ଗୋ

ପାଠାର ହାସି ମୁଖେ

ଯାହାରୀ ଟାକା ସବଇ କୌକା

ମଜା କରକ ଘୋବନେ ॥

ବିଲ୍ଲୀ ପାକବେ ପଡ଼େ ଗୋ

କାଶ୍ଚୀର କି ଡେବାଡ଼ନେ ।

କଲିକାତାର କି ଛାଇ ବୋହାଇ

ଜାୟଗା ଶାଟି ଗୋ ଟାଦ ବିନେ ॥

ଟାଦେର ଦେଶେ କଲଦ୍ଵାଦୟ ଗୋ

ଗିଯେଛିଲ ତିବଜନେ ।

ତାରୀ ଯତ୍ତକେଗେ ଜାୟଗା ଛେଗେ

ନାମ ନିଳ ଶାଟି ଏନେ ॥

ବବେର ବାପର ଚାପେ ପଡ଼େ ଗୋ

କରନ୍ତି ବରତ ଚାରଜନେ

ଆରା ପରଚ ବିନେ ହାନିମୁଣ୍ଡ

ପାଠାନ ଦାର କି ବାବ କନେ ॥

ଟାଢ଼ର ଦେଶ

(୫) ଦୀଧ କାପଡ଼ କଷେ ॥

ବନି ଯାବିଲୋ ଟାଢ଼େର ଦେଶେ ॥

ବକେଟ ଚଢ଼େ ଯାବି ଉଡ଼େ ଲୋ

ବମେ ତ୍ରୀ କହିମାମେ ।

(ଆବାଦ) ଟିଗଣ ମୁଖେ ନାମବି ହସେ

ପାକବି ବିନା ବିତାଦେ ॥

ଦେଖା ପାଖର କଟାଇ ଶାଟି ଛିଟାଲେ

ପଡ଼େ ଗୋ ଉକ୍କା ଏମେ ॥

ଗୋଯାକ କିନି ଚଞ୍ଜ କୋଣାର୍

ମରଦିଲୋ ଏକ ନିଃର୍ବାସେ ॥

ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ ।

(ପିଲାତୀ) ପାତି ପାତି ।

ପାଦକାର୍ଣ୍ଣାତୀ ପାଦକାର୍ଣ୍ଣାତୀ ।

ଆମ ଦୁଇ ମାତ୍ର ।

ଗ୍ରେମେ ନାହେ କଥୋନା ଶୋଭନି ଦୀର୍ଘି ।

ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରିଲେ ସାହୁ ।

ମିଛେ କେନ୍ତାର୍ଦ୍ଦୁରୀ ।

ଶ୍ୟାମ ମେଧେ କରିଲେ ବିଷେ ।

କଥୋନା ଏହି ଶୋଭନି ।

ଗ୍ରେମେ କଥିଲେ ମନ ମଜାଲେ ହେ ।

ଡାତିନାହି ବିଟାରୀ ।

ପଞ୍ଜିନ ତୁମେ ଆଖିମ କିମ୍ବା ଦିଶୁଶ୍ଵ ।

ମିଭାବେ ନା ଶ୍ରେଷ୍ଠବାବି ।

ଏକାଳ ଶେବାଳୀ ନେହି କାଳୀ ବାଳ ।

ମର କାଲେଇ ଶାତୁରୀ ।

ଶ୍ୱେତ କାନା ତୁ ମେ ହାନି ।

ଦୁଃଖିନ କରେ କୁଳାଚିରି ।

ଦରେବ ପଥେ ଥାପେତ ମାନ ଗୋ ।

ଦୁଃଖ ଦେଖେ ଦିଚାରୀ ।

ମେଦେବ ତୁରେ ଶବ୍ଦଟ ମେବେ ।

ପାଦବେ କେବେ କାଟିଥିଲି ।

କେ କହ କଥା ତୁଙ୍କ କଥାର ଶୋ ।

ତୁମେ ଶୋଭିରେ ବନନ ଚାରି ।

ବନ ଶ୍ରମା ନ୍ଯାରି କାନ୍ଦ ଚାରି ।

ଦେ ଦେ ଶେବିନ ଧାରି ।

କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ ।

ଇତ

ଲାଭ

ଆତେର ନାମେ ଭକ୍ତିକ ସମନାମେ

ଭୟଟା-କାରେ କରି

ନୈକ ଲିଖା ଗାରେ ଆକା

ବାବନାଇ କି ପୋଦାରୀ ।

ଚାଇନା ମାଳା ଛାଦନ ତଳା ଗୋ

ଆହେତ ରେଷଟାରୀ

ଆସବେ ଶବେ ବୌଢା କି ହବେ

ଥାଓୟାବ ରକଧାରି ॥

—::—

(୧୭)

ଯେବାଓ

ମାଓ ପାରା ଏ ପାଲା ଓ

କଥା ନର କାଜେତେ କରବ “ଯେବାଓ” ॥

ଶ୍ରୋଧ ଦୂରା ନୟଦେ ଅଶେଦ ଗୋ

ବିନା ଅତ୍ରେ ଶାନ ଲାଗା ଓ

ଚାଇନା ଲାଟି, ଚାଇନା ଟାଟି

“ଯେବାଓ”-ଦିଯେ ମାରୀ ଦୂରେ ॥

ବଡ ସାହେବ, ମେଜ ସାହେବ ହେ

ମଜ୍ଜୀ ଶାଲିକ ବାକେ ପାଓ

ଏଫନାଗ ତେ ଯେବାଓ କରେ

ପାଟି ନିଯେ କାପ ବାଗା ଓ

ଗିନ୍ନି କରକ କତାର ଯେବାଓ ବେ

ଆନଳେ ବେତନ ଟାକ ଦୂରେ

ବୌ ଦେ ବଲେ କୋଥାଯ ଛିଲେ ଗୋ

ବାଙ୍ଗାର ବାନ ବାଗଟା ଟାଓ ॥

ପରଳା ବଲେ ଶମେଶ ପରଳା

ବାରୁ ବଶୀର ଦ୍ୱାଦ୍ଶ ଟେଟୀ ଓ

କରଳାଗ୍ରାଣ ନୟ ସେ ଏକମୀ

ବାଜୀ ଭାଙ୍ଗା ତାଓ ଯେବାଓ ॥

ନାଇକ ମାମଳା କୋନ ବାହେଲା ଗୋ

ଦାସୀ; ଦୀପ ଅଛ ଯେବାତ୍

ଏଥରି ସନ୍ତ ଯେବାଓ ସନ୍ତ

ହଲେ ଆଜ ନାଇ ବୀଚାତ୍

— ୧୦:— ୧୦:— ୧୦:

(୮)

ବ୍ୟାକ ରାଷ୍ଟ୍ରଫାତ୍ତ—

ଏବାହ ଡୂରଳ ଘଟୀ—

ବଡ଼ ଲୋକେର ଲାଗିବେଗୋ ଚାଟୀ ଚୁଟି ॥

ବ୍ୟାକେ ଲକେ ସନ୍ତ କରିଲେ—

ରେଖେଛିଲାମ ଟାକାଟୀ—

ଏବାର ଯତ ଲକାର-ଭାଦ୍ରାବେ ମରିଥିବ-

ନିବେ ବୁଝି ସବ ଲୁଟି ॥

ରାଷ୍ଟ୍ର ନିଲ ବ୍ୟାକ ଚୌକଟୀ ଲୋ

ବାଧା ଦିନ ଏକ କୁଟୀ—

ବାଦେର ବେଟୀ— ଟରିଯାଦି—

ବାଥଳ ନା ଗୋ ବଥାଟୀ ॥

ବାତି ଆଟୀଟୀ ଦିଗ୍ବ ବଦର ଗୋ

ଶୁଣେ ସବେ କୋଟି କୋଟି—

ଦବିଗାହେ-ଆଇ, ବି, ଦୂରେ—

ନିଲରେ ଚାବି ବାଟୀ ॥

କାହାକ, ଯଶ୍ଚାକ, ଚ୍ୟବନ ପଥନ ଗୋ

ଦେଖାଇ ଦାଦାର ଶାଟୀଟୀ—

କାହା ଦାଦା, ଭାଗାଇ କାକା—

କହେ ଦିଲ ଦବ ଶାଟୀ ॥

ଅଧାନ ଦାଟୀ ସନ୍ତୀ ବଟେ ଗୋ

ଶକ୍ତାର କେହନ ବାଜନାଟୀ—

ହବେ କୌକା ବାଲୋ ଟାଙ୍କା

ଅରବେ ଧନୀ ଯଶ୍ଚାଟୀ ॥

ପାତ୍ର କରିବାର ପାଇଁ ପାତ୍ର କରିବାର

ପାତ୍ର କରିବାର ପାଇଁ ପାତ୍ର କରିବାର

(ହାତରେ) ପାତ୍ର କରିବାର

ପରିକଳ୍ପନା—

ହୁଲ ସବ କରନାଏ

ମିଛେ ଖିଚି କେନ କରେ ଜରନାଏ

ପରିନାମେ ସତ କରନାଏ

ପରିଜନେ ତାର ଦେବନାଏ

ନେବା ଦେବୀ ସତଇ କରନାଏ

ଉପର ଓରାଲା ଦେବେନାଏ

ଶ୍ରୀଯକାଳେ ଧ୍ୟାନ କୁଟେ ନାହିଁ କରିବାର

ଶ୍ରୀତେତେ—ଶେଷ ଲାଗେନାଏ

ଆବାର—ବର୍ଷା ବୁଝି କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବୁଝା ପରିକଳ୍ପନା ।

ମଧ୍ୟମନ୍ଦ ଉଗ୍ରଯ୍ୱ—ଶୋ—

ନିରେନ ପେଟ୍ଟା ହିରେନାଏ

ଏବାର ସତ ଜମି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନେବେନାମୀ—

ମନାମୀତେ ଓ କରିବେ ନା ।

ଚାଲେବ ଦାମେ ଲାଗଛେ ଅଣିନ ଗୋ—

ପିଣ୍ଡନ ଦାମେ ଓ ପାବେନା ।

ଏବାର ତିରାତୋରେ କିମ୍ବା କାବି ଉତ୍ସବ—

ଦେଖ ମୁଦ୍ରକ—ହର କିମ୍ବା ।

“କମ୍ବୋ” କନ୍ଯା ହୁଁ—ନିରଜନ ଶୋ—

ଚଲିବ ପରିକଳ୍ପନା—

(ଏହିକ) କରନାବି, କାନନାର ବିନା—

ମଦଧ୍ୟନୀ ଦେ ହବେ ନା ।

ଶୋ—କିମ୍ବା—କିମ୍ବା—

ଅଗମ କୁଡ଼େ—ଏକ ମାଗାଡ଼େ—ଗୋ

ସତ କବ କରିବା

ଦେବୀର-ମାଲିକ ଦେହତ ଖାରିକ

ମିଟିଥେ ନରତ ହିଟିଥେ ନାହିଁ

— ୧୦ —

ଚାଳା ମାମା

୧୦ ଶୁଣ କୁରା—

(ଆର) ଏହାମୀତେ ମାମା ବଳା-ଚଲାବେନା ।
ଓ ଚାହେ ସଂଲୋଚନା ॥

ଚାଦେବ କାରି ଜୁଗ୍ନ-ଦିଲ ଭାବି ହେ—
ଏ ଶାକିବ ଉଷଳ ଭାବ ॥

ଦେବେର ମାନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ କାମେ କାହିଁ ମହାଟି—
ଶାବା ଧାତେ “ବାବା ବଲେ ଛେଦେବ ବଲେ ତାହି—
ଦେଖ ‘ଗୋବି-କୁଟା-ରାଯେବ-’ମାଟା” ଗୋ—
ଛେଦେବ-“ହିଦି” ବଲେ ମା ॥

(ତେବେବି) ଯାହେତୁ ମାମା ଚାଳା ମାମା ତିଲ ଏକହବ
ତିବ ପୁରୁଷେ-ମାମା ବଲେ ଡାକି ଏକଚିନ୍ତା
ଗେଲ କଲଦାସେ— ଶାମାର ମେଧେ-ହେ—
ମେଧେ, ବାଜା ନୟ; ପାର୍ଥକ ଧାନୀ ॥

ଚାମରେ ମେଧେ ଗେତେବ ମାଳା

କଳାମଟେ କିରେ ଏଳ, କୁଳା ଏଲୋ ନା
ପର୍ବାଟୀ ଲୁନା ବୁଲା ହେଠ ଯାକମା ହେ
ଧନ୍ୟରେ ଗାବେବଣା ॥ ୭

ଚକ୍ର ଲାଗେ କରା ବଲେ ଦୈତ୍ୟ ପାଇ କୌଣ୍ଡେ
ଚାଲାରିତେ କାତେ ଦେଖ ବଲେ ପୁର୍ବି ପେତେ
କରାର ମତ ଲାଗେ କରିଲ କରାଗେ

ଏ ଆହେତିକାର ତିରକରା ॥ ୮
ଦାମାର ବାଡି ଯାହେ ଅବାର ଯତ ଘର୍ଜିଲେକ
ଚାଦା ମାମା ବଜ ବୁକେ କରିତେ ଦେକୋର ଶୋକ
ପାଇ ତାହ ତିଲ ମାଟି କବଳ ମାଟିତେ

ଅବାର କହିବେବେ ଆମାଗୋବା ॥ ୯
ତୋମାର ଆଗୋବ ମେ କାହା କତ ପ୍ରେହିକ
ପ୍ରେହିକ ମେ କହ ପ୍ରେହିବ ମହିନୀ ୧୦ ଏକଳ ।

ଏବାର ବିଶେର ପରେ ଶାନ୍ତିଶୁଣଟି ପୋ

ଶାମା ପୃଥିବୀତେ କରବେ ନ ॥ ୧୦ ॥
ବଶାଇ ଶାଷ୍ଟାର ବଲେ ଶାମା ଟିପ୍ପଟା ଦିଲେ ମିଛେ
ଦେଖିବ କେମନ୍ତ ଛେଲେର କାଳେ ଆମବେ ଦିଲେ ମୁଁ ବେ
ଓ ଆମା ଟିପେ, ଟିପେ ତୁମି ପଡ଼ିବେ ଟିଶୀ ଗୋ
ଶାମା ସର୍ତ୍ତ ବାସୌକେ ଚିନ ନ ॥

— ୧୦ —

(୧୧)

ଶୂନ୍ୟ ବଜନ୍ଦ

— ଶୂନ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି —
ଦେଖେ କାନ୍ତାରାଦ୍ଵାରା ଆମାର

କାନ୍ତାରାଦ୍ଵାରା ଭାଲ୍ ଶାପେ ନ ॥ ୧୧ ॥
ଆମା ମାଧ୍ୟେର ବଜନ୍ଦ ପାଲିଲେ ଗେଛେ ।
ଶୂନ୍ୟ ପେଲାମ ନାହିଁ ଟିକାନା ।
ଗୋବେର ପାଗା କେବଳି ଆମାର

ଗୋକେଇ ବ୍ୟେକେ ।
ଶାଖାଲାଟି ସେ ଅନିବାରୀ ଗୋବା ।
ନିତା କରିଛେ ।
ଆମାର ବିଶ ବଜରେ ମାଧ୍ୟେର ବଜନ୍ଦରେ
ଓହାଇ ଶେଷ କରି ଯାଏ କାନ୍ତାରା ।
କେଉ ବା ବଳ କରାନ୍ତା ଆମାର

ଏଥିଲି କି ଗେଲ କି କିମ୍ବାରୀ
କାନ୍ତାର ନାମାର ଲାଗଲା ଦେଖେ କାନ୍ତାରା ।
ଆମ ମରି ଇଲା ।
କେଉ ବା ବଲେ କାଞ୍ଚା ଦେଖିବେ
(୭ ଭାଇ) କୋନଟା କାନ ବଜ ନା ॥ ୧୨ ॥
ବାବା ହେବ ଦୈତ୍ୟା

କେବଟା ପୋକେ ବୀରା ହିରିଟିତଟା ଏହା ।
ତାରା ଖେଦେ ତାଡାରେ ପାଗାରେ କାରେ
କବୁ ପଲାବିଟା ଖୁଲ୍ଲ କାହାର ଥାଏ
ଏକେବ ଖେଦେ ଦାରା ଆଧି କଲିକାଶ ଘାଇ
ବାବା ହାତା ଧନୀ କୋଥାର ତବିତେ ନା ପାଇ
କାଲିତେ ଗଲିତେ ଧାନ ନାହିଁ ରାଟ ତବି
ରତ୍ନମାରିବିକିକେ ନା ବିଭାଜ ହାବା । ୧୩

ବଲମ ବିଦ୍ଵାନ ସେ ଶୋକ ହାଜା

କୃତି କି ତାତେ—

ଭଗବାନେର ମହାନ୍ୟ ସେଇ ପାଇଁ ଛଟା ଖେତେ

“ମହିଳାର ବଲ ହେ ବଲେ ଦିନ ସାଥେ ଚଲେ
ଗେହେ ଏହେ ଯାକୁ ନା ॥ ୫

ଭାଲ ଧ୍ୟାନେନ

(୧୨) ଶୂନ୍ୟ ବ୍ୟାକ

ଏକଲୋକ ଧ୍ୟାନେନ ଦେଖେ

ପା ଜାହେନ

ବଲ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚିତ କଥା କେ ବଲେ ?

ଏହି ହେଠାଚି ରୋଗେ ସବୁହି ହୁଗେଥେ

ପାହାଟି ବଲହେତେଣେ କାନ ଘଲେ କା

ଦେଖ କ୍ରି ବ ହାତୀର ଚେଲେ

ଧରି ହୋଇ ପାହାଟ ପାରେ

ଧ୍ୟାନାନ ଦେଖିଲେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କୁଞ୍ଜ ଚୋଟେ ହେଉଥିଲେ

କାଟେ ବୋହରଟି ହେଲେ ଉଥେ ॥ ୧

ଧରି କଥା ଦ୍ୟାନାନ ବେରୋଳି

ବଲମା ଚାଟିଟ ହେଟେ ଦାଢି

(ଶ୍ରୀ) ଧ୍ୟାନ୍ୟ ଦୟିଲ ।

ପାରଦାମ କାହି ତୋଳାଲେ କାହିଁଲେ

ଦେଇ ଆଶମକୀୟେତ କାହି ହେବେ ॥ ୨

ଦେଖେ ବନ ଆହିଦ୍ୱାରେ ମେହେ

ଶାଢି ତେବେ ମିନି ପରେ

କୁଟୀ ତିଳ ତୁଳେ ।

କାହାରୀ ବଗଲ କାହାରୀ ଡାଉଳ ଧାନାକୁଳେ

ଆହାର ଅଭିଷ ଦେଖାକ ଶିଖ ଗୁଲେ ॥ ୩

ଗିରି ହେଠାଚି କୌ ଶାହାଚି

ଏକ ଚାଲେଇ ଚଲେ

ଶୋଚେର ଉପର ଶାହ ତାତେ

ଲେଶ ବନାଲେ ।

ମୁଖେ ପାଉଡାର ଘରେ ବୁଝକୀ ହେଲେ

ଦାର, କାହାକେ ହୋଇଟା ହୁଲେ ॥ ୪

বাবু

৫। ১০৮

মেঝে পুরুষ বাজার যুবে শায় এক ছুটে
(যোগনা বোয়া) ভাই, থার্মি, না বিসেব প্রতি

কোনু দশ বটে হুই কোনু দশ বটে
ইটে টোকা টুকি টেকা টেকি টেকি
বেবে বুড়ো দুড়ির গা জলে জলে
মাড়ো বলাই বলে, তরি, তুমি কেন আলাগে
ভাল হত কামান তুলে নাঁঠো বাখিলে
হরি, পুরুষে কর দিগন্ব হে
আৰ নাৰাই কালো কালোনো হে

আহুন আহুন আহুন

আধুনিক মুগের মনোভাবী উবোৱ বিশেষ প্রতিষ্ঠান।

গোপাল ষ্টোর

চক বাজার বাঁকুড়া

বি: স্র: পুষ্পাৰ্জন সেটি গুণ্ঠনাৰ বিশেষ আহুন

আপনাদেৱ চিৰ পৰিচিত

দিমাশুৱ ভাতা চুট

বজাইয়েৰ দই বড়া

হতন ধৰনেৰ পার্যায় খেতে কলে এখানে আহুন

(পুষ্পাৰ্জন বাঁকুড়া)

সৰাৱ সেৱা

উৎসৱে আনন্দে ও নিঃশ্ব অৱেজনে খেতে এবং খাইবে আনন্দ পেতে তলে

চাঁই—জিতোনঘ (স্পেশ্যাল চপ

কেৱালী বাজাৰ বাঁকুড়া।

এক টাকাৰ লক্ষ্য টোকাৰ মালিক হইতে চানি টাঙ্কা টাঙ্কে আহুন।

বাফ্ফল কৰনারে

সকল শ্রেণী টেট সটাচীৰ অছুমাহিত টিকিট । টাকাৰ বিনিময়ে

একটি টিকিট খৰিদ কৰন !

কে, ডি, পাল, চকবাজাৰ বাঁকুড়া।